

ZÁPISKY LIBERECKÝM MAMINKY

Číslo 1/2, 03 března 2009

Obdivuju úžasnou schopnost mnoha lidí a jejich praxe; víhy humorem, vtipem. Ona je to konečně mnohdy jediná věc, která nám zůstane... Protože proti němu kterým záležitostem asi nemáme obrany, nemáme ani. Na jedné straně chybí peníze, na druhé se vyhazují přímě gejírem. A konečný výsledek? Stejně se děje to usmyslí pár "vyvolených".

MŠMT ujistilo vládu, že na přípravu a předání MS 2009 nebudou poskytovány prostředky státního rozpočtu v dalších letech opakovaně žádalo o jejich poskytnutí a následně i navýšení. K 31. říjnu 2008 bylo souvislosti s předáním MS 2009 ze státního rozpočtu uvolněny finanční prostředky ve výši 1,6 mld. Kč. Kontrole byly podrobeny finanční prostředky ve výši jednu miliardu korun. Činnost MŠMT prováděná podpořena. Ministerstvo zahájilo financování podprogramu Podpora rozvoje a obnovy materiálně technické základny pro předání MS v klasickém lyžování v roce 2009 v ČR, přestože nebyl zřejmý celkový rozsah investic mají být předány. Jednotlivé akce nebyly dostatečně připraveny a v průběhu realizace podprogramu docházelo ke slučování a zrušování dalších akcí. Ráno mi zazvonil budík v 5.30. Přes žaluzie jsem nabyla dojmu, že před polednem, taková bolest se linula zvenčí. A otevřenou okenicí také mírný mrazík... nějakých -4 stupňů Celsia. jsem se vytrachala z postele. Rychle jsem se oblékla a vyrazila na tramvaj. Buch, málem jsem si zlomila ruku a rozbila nos o zamčené venkovní dveře. Ach jo, zase jdu první z baráku. Ještěže... ta bolest... nojo, sněhová vánice. Schody jsem v podstatě sjela po zadku, nebylo, vidět kde začínají a kde končí... a z baráku jdu jako na potvoru první! Sakra, kde je chodník? Liberec je plný údržbové techniky, jen má zajistit schůdnost cest pro návštěvníky a já se brodím po kolena sněhem. Vlastně, vředy já nemám nárok, nejsem návštěvník. Mankote, v duchu se omlouvám, já také zapoměla, že technika odváží sniž z Liberce, že by to byl vratek do Jizerek za ten minulý rok? Na tramvaj to mám normálně 2 minuty. Dneska stylem krok-zapadnutí-podkluz- snaha o udržení rovnováhy, se sunu celých 10 minut.

No, ale nebudu měci nařčovaná, vředy já mám tramvaj ZDARMA! No jo, ale co mi je to platné... mám měci předplatný kupón a MHD Liberec už dopředu varovalo své účastníky dopravy, aby nepřerušovali nákup májízenek, protože by měmi poskytované slevy! Utěšuji se alespoň, že si v tramvaji sednu, když mají prázdniny. Omyl. Tramvaj je naplněná nevrlymi spoluobčany, kteří bydlí pod Ještědem v blízkosti skokanského areálu, který je díky silničním uzavírkám "místem ve městě" a stejně jako kolektivních částí města zcela uzavřený. No dobrá, postojím tedy a budu si hooódně hlídat kabelku. Hlavou mi letí plno otázek, jaký přínos pro mě a šampionát vlastně má. Vzpomínám na zpravodajství v TV:

- šampionát nebude stát daňové poplatníky ani korunu! (kruci...jak to, že ta paráda spolkla 2 miliardy a o finančních injekcích ze státního rozpočtu jednala vláda???) A ta ostuda - na zastupitele města bylo podáno trestní oznámení za machinace s pozemky ve Vesci! (jak to, že vešichni teď sedí na radnici a dumají, jak do budoucna nevyužitý areál rozprodají na parcely???) - pro tuto hypotézu totiž svádějí položené inženýrské sítě; - organizační potřeby vyměnit, aachry v ústech! (výbor se tedy vyměnil, nic prokázáno nebylo, jen když nastoupili konečně praví odborníci - po kontrole NKÚ - chybí pár desítek melounů);

- Kateřina Neumannová managerkou MS! (nařčovaná zlatá Katka se pro vítězinu Liberečanů stala nenáviděnou Kateřinou Hroznou). Přijíždím do centra města a vystupuji. No prosím, tady na mě kouká dokonce zámková dlažba na tramvajovém ostrůvku! Moje srdce zaplesá. Konečně můžu jít jako člověk. Ejhle - ale stařilo 20 kroků a už se zase brodím špinavou bahnou. Zamířila jsem totiž směrem, který nevede k nástupišti autobusů do Vesce. Nojo, musím dávat velký pozor. Jindy poloprázdné město se hemží automobily PČER. Než přejdou 2, na rohu potkávám hlídku městské policie a o kousek dál stojí tři přístroje "security". To veškeré na 30 metrech mého pochodu. Blížím se k práci. Opět mě míjí auto PČER. Panečku, připadám si jako vládní inženýr. To ale umí pomáhat a chránit!

V práci z okna pozoruji desítky dobrovolníků v reflexních vestách. Stojí po dvou i třech na každém rohu, nedovolují přejezd - jsem zase v zakázané zóně. Proč tam jsou, nevím. Žádného návštěvníka jsem tu ještě od začátku MS neviděla. V poledne se vydám do blízkého obchodu pro svačinku. Míjím řadu tureckých stánků. Kdo je asi vymyslel? Vypadají jako ležení osmanských válečníků. Hodí se sem náramně. Bytelné dřevěné stěny a plátěné jsou na tu sněhovou kalamitu ideální. Skoro všechny jsou neobsazené. V celém městě jich z té asi stovky funduje jen pár. V jednom klobásy, druhém alkohol (ještěže; ku, vředy já máme měci vyhlásku zákazů

konzumace na veštmějnosti), v dalším propagační materiál, v dalším se k sobě tulí prodavačka a prodavačka (sortiment jsem nezaregistrovala). Mrknu na ceny.... a zapochybují o tom, že je u nás nějaká krize, když 0,3 l H₂O čiré vody stojí 50 Kč! A zase stejný obrázek - auto PACER, dokonce 2 hlídky městské policie, bezpečnostní dobrovolníci. Po návštěvnicích, jichž má být denně až 20 tisíc, ani památky! Jen dědečkové a babičky s vnoučaty. Teda nechá s nima nejdou třeba na kopec lyžovat, když mají prázdniny posunuté na dobuampionátu, aby měl kdo fandit a je tolik snahu. Pak mě to ale trkne!!! Kdo neodjel odsud pryč, třeba kam na HORY, v našem městě obklopen sjezdovkami nemá šanci si zalyžovat, protože jsou všechny uzavřené kvůli MS.

Ach jo, nechci vidět všechno černě, přemeci musí být pro Měš, jako občana Liberce, něco pozitivního !!! Vrací práce... a náhle na tu pozitivitu narazím. A ně jen jednou!! Počítám a na náměstí napočítám 10 chemických WC!!!

HURÁ! Už chápu, co je přímou pro rodilého Liberečana - v doběampionátu se měšeme skoro na každém rohu (na všechno/ny) vy... dost naštvaná a otrávená Liberečanda